

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 10 fr. la an.
Manuscripte nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a 2-a oară
5 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

Dați băieții la prăvălii!

Suntem în ferii. Școlarii sunt acasă, pe la părinți. Bine vor face părinții români, dacă înainte de a-și pleca de nou fiii la școli, își vor da temeinic sama că ce vor, la ce sfârșit vreau să ajungă cu dinșii, oare putea-vor ajunge sfârșitul dorit, și că ajungându-l, ferici-și-vor cum se cade fiii, ori îi vor împinge chiar mai mult spre suferință decât spre fericire?

Nu e mic lucru această socoteală. Ce cariere ne stau nouă deschise? Cele de medic, avocat, profesor, preot, învățător, negoțul și meseriile. Celelalte căi, administrative și de stat, precum notar, solgăbiru, județ, silviculor (pădurar), la postă, tren etc., pentru Români, între împregiurările de azi, nu sunt cariere, ci mai curând niște *locuri de osândă*, în care Români sunt umiliți, înjosiți și desprețuiți, chiar și atunci când, pentru a îmblânzi răutatea batjocoritorilor, se reneagă, se lapedă în chip animalic de neamul lor.

E bine să fii medic, avocat, profesor (la institutele noastre profesionale), căci nu atîrni dela volnicia care încolo te prigonește pe cariere de stat, dar' pentru a ajunge în aceste slujbe, se cere cheltuială, pe care rari sunt părinții români prin sate, care se o poată birui.

Rămân cele de preot și învățător. Bine fac tinerii, cari, cu 6—8 gimnasiale, neavînd destulă prindere materială, nu se lasă amețiți de dorul deșert al universității, unde luptînd cu lipse, ușor alunecă pe drumul perzării, al renegaților scârboși, — ci pășesc pe cariera teologică, cinstită și dătătoare de frumos teren de muncă în binele obștesc al neamului și poporului.

Tot asemenea bine fac cari cu 3—4 gimnasiale trec la preparandiile profesionale, spre a deveni buni învățători români.

Dar' nu putem din destul atrage luarea aminte a părinților români, cari au copii prin clasa a 2-a—3-a gimnasiale ori reală, asupra prețiosului privilegiu ce perd, de a-și duce mai repede și mai fără greutate, băieții la fericire, prin îmbrățișarea *negoțului!*

Un băiat cu 3—4 gimnasiale, dat la prăvălie și ajutat să se deservască bine în cariera lui prin studiul cursului comercial pentru elevii de prăvălie, sau prin umblarea în orașe mai mari după trecerea anilor de învățare, ajunge la venit și la pâne de trei-patru-ori, une-ori și de zeci de ori mai îmbelșugată, decât că s'ar fi dat pe o carieră unde se trăească «după peană» cum e zisa. Și-apoi de cine atîrnă negoțatorul? De sine însuși numai, de istețimea și hărnicia sa! De-o fi harnic și cuminte, e mai domn ca mulți «domni» sclipicioși pe dinafară, încolo cu punga goală, ori plină cel mult de... datorii!

Părinți români, cari aveți băieți ce au terminat 2—3—4 clase de gimnasiu ori reale, gândiți-vă bine asupra acestui lucru, și unde vedeți că se caută băieți pentru prăvălie, dați-vă copiii acolo, că *bun lucru faceți*, negreșit!

De bună-samă că nu recomandăm să dați copiii la fiice Jidan din Deva ori Ungur de cel încrăvit și batjocoritor de Români, căci acolo ear' e rău, ci la oameni cunoscuți ca cinstiți și neșoviniști, și, întrucât numai se poate, la Români!

De-am vedea că îndemnul nostru ar afla răsune, că mulți s'ar interesa de acest lucru, am da îndrumări mai amănunțite, ce e de făcut, încotro e a se îndrepta mai ales.

Cuvîntul lui Strossmayer.

Strossmayer este Episcopul Croaților în Croația. De câte-ori Ungurii încearcă a-și apăsa unghiile în carnea Croaților, pe Strossmayer Episcopul, îl au în față între cei-ce îi lovesc peste degete! E cunoscut ca foarte bun și hotărît naționalist, neîmpăcat urînd guvernele maghiare, pentru purtarea lor față de nemaghiari.

Prin 10 Iulie Episcopul croat a sosit la scările din Rohits Sauerbrunn, unde un gazetar ungar s'a și grăbit să-l roage să-l primească pentru o întrebare oare-care. L'a primit. Iute s'a început vorba asupra Ungurilor și că de ce urăsc și Croații așa de tare pe Unguri, ură pe care Episcopul o arată pe față ori-cui. Ear' ce i-a răspuns naționalistul arhieru, e publicat în „Magyarország” din Pesta dela 13 Iulie.

— Să crezi, Excelenție, a zis gazetarul maghiar, că pe fiecare Maghiar îl doare aceea, că națiunile croată și maghiară s'au înstrăinat așa de mult una de alta!

— O, domnul meu, a răspuns Episcopul, asta pentru aceea e așa, *pentru-că după 1848, ideile și făgăduințele din 1848: egalitatea, frățietatea și libertatea, apoi cultura și înaintarea, nu au fost aplicate*, (de guvernele ungurești) *față de noi, așa precum trebuia!*

„Bărbații politici ungari, în loc să lucreze în chip liniștitor, îmbunător, asupra spiritelor slave, au trezit în noi *neîncredere!* Eu sînt om mult pățit, dar' bătrîn, poate n'o să mai ajung să ved, dar' d-ta, om tînăr, o să ajungi, cred, să vezi, asta e credința mea tare, (și aci glasul blînd al Arhierului deveni tot mai înflăcărat, mai convins!), *că această purtare, durere, are să se răzbune foarte orunt asupra Ungariei!*”

La întrebarea gazetarului, că anume care crede Ex. Sa că ar fi drumul pe care Ungurii

să pornească pentru a fi pace și bine, Strossmayer a răspuns:

— „*Ar trebui să ve vind un bărbat de stat mare și binecuvîntat de D-zeu, care ar găsi apoi drumul cum să se împace neînțelegerile!*”

Ceea-ce va să zică: astăzi n'aveți bărbați mari, numai niște căprari de panduri, ca Bánffy!

Ați auzit, fraților, și părerea bătrînului Episcop naționalist croat?

Fie ca și ale lui cuvinte să mai întărească credința în venirea vremilor, când vor „să se răzbune” toate, — ear' sub raza acestei credințe, greutatea timpului de față se nu ne desnădăduiască, ci cu hotărîre să luptăm pe toate căile *pentru păstrarea naționalității noastre*, ca ciasul mîntuirii, a îndreptării lucrurilor, să nu ne găsască prea aplecați, prea slăbiți, prea decimați!

La ce bun?

Cuvîntul înțelept, pentru Unguri, la ce e bun?

În o dare de seamă mai lungă publicată în „Szászváros” din loc, despre anul trecut școlar al gimnasiului din Orăștie, autorul, doar' chiar directorul gimnasiului ca redactor al foii, vorbind despre predarea istoriei, face o *teorie sănătoasă*, că din istorie să se spună școlarilor numai *adeverul*, nici prea mîrînd faptele trecutului, nici prea micindu-le, căci și într'un fel și într'altul profanezi, necinstești, memoria strămoșilor, — apoi face următoarea pilduire:

„Fiul de glorioasă amintire a patriei noastre, Francisc Deák, când odată i-se spunea că ar fi lipsă de o lege care să mai restrîngă libertatea presei (a scrierii prin foi), a zis că și el bucuros dă sprigin la aducerea unei atari legi, dar' aceea nu e iertat să stee decât dintr'un singur paragraf care să sune astfel: „*A minți, nu e iertat!*”

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

SONET

Pribeagă harpă... cântul tîu pătrunde
În sufletu-'mi ca glasuri dulci de mamă.
Năvalnici amintiri în gând distramă
Ecoul tîu ce-atât de blînd răspunde.

Napoi în vîrsta de copil mă chiamă
A' cînzilor legănătoare unde,
În zarea de-aur, în castele-afunde
Cu basme vechi de regi și punți de-aramă.

Suspînă 'nct o doină aiurită...
Și picură uitare-alinătoare
Pe oboseala inimei ferbinte.

Duioasă-i vocea ta, căci ești cioplită
Din trunchiul alb al sălcii plîngătoare
Ce crește pe-a speranțelor morminte.

Traian Mihaiu.

V I S

Cînta 'n grădină glas de foi;
Și stam cu draga mea 'n umbră,
Și ne uitam de sub frunziș
Cum caută luna după noi
Prin crîngi, furiș.

Și cum proptisem capul meu
În poala dragei, binisor,
Tot ascultînd un cânt de dor,
Șiretul somn fără să vreau
M'a luat ușor.

Atunci vîzui cum despre cer
Miimi de stele se desprind,
Urzesc în raze — și-'mi întind
O scară plină de mister
Și fiori mă prind;

Pe trepte luna se lăsă
În chip de zînă din povești,
Frumoasă — cum de nu gîndești,
Și 'n mâni prinzîndu-mă sbură
Spre lumi cerești.

Și sus de tot dac'am ajuns,
Din aur tron 'mi-au fost gătit
Și 'mi-'l-au dat spre odihnă;
Ear' eu de ne 'nșeles pătruns
Rostii măchnit:

»Frumos, frumos e pe la voi,
Dar' lună, nu știu ce gînd ai;
De ce, drăguță, 'n acest rai
Din lumea noastră de nevoi,
Adusu-m'ai?

Venit-am robul tîu să fiu
Stăpîn sau vr'un iubit pe veci
Cu mine traiul s'e-'ți petreci?
Că uite — ochiul nu 'ți-e viu,
Și mâni ai reci!

Vorbește, lună, nu mai sta;
Aștept din gura ta cuvînt.
De nu — în grabă pe pămînt
Mă 'ntoarce lângă draga mea.
Pe-aripi de vînt!

Ca frîntă — cum a fost rămas
De mine luna se propti,
În pîrul ei mă 'nvîlui,
Și dornică și blîndă 'n glas
La rînd grîi:

»Nu te-am adus de pe pămînt
Ca robul meu să te numesc;
Dar' vreau să-'l uiți, atît doresc
Și tot ce am aci mai sfînt
'Ți-'l dăruiesc.

Pe veci un traiu îți voi urzi
Din cîntece, lumini și flori,
'Ți-oi face noaptea șezători
Și 'ntre luferi om gîsi
Desmerdători.

'Ți-oi da, din aur, tronul meu,
Stăpîn de-acuma chiar îmi ești,
Ori-ce-'i voi să-'mi poruncești
Te-ascult ca și pe Dumnezeu
Doar' să primești.

— Destul, destul, zisei atunci:
O! lună, cât te-ai înșelat!
Zadarnic gîndul 'mi-ai purtat
Zadarnic mreji ca să-'mi arunci
Te-ai încercat.

N'ai tu așa de mari averi,
Să-'mi poți întrece cu folos
Comoara, ce-am lăsat-o jos,
De-ar fi și soarelui să ceri
Pentru prisos.

Ah! trăsnet dac'ar fi picat
Și rana n'ar fi fost mai grea;
Dar' care e comoara ta?
Pe dată luna m'a 'ntrebat.
— E draga mea.

Atît a fost — și tremură.
Pe dată stele mii de mii
În flăcări cerul se topi
Și tronul meu se sfîrîmă
Și mă trezi.

Cînta 'mpregiur tot glas de foi
Cu draga stam tot în umbră
Și ne uitam de sub frunziș
Cum caută luna după noi
Prin crîngi, furiș.

Bran.

»Această lege — zice autorul mai departe în darea sa de seamă despre învățământul din gimnasiu, — se potrivește deservit și ca cerință fundamentală a creșterii naționale, de vreme-ce temeiul fiecărui caracter este simțământul de dreptate și drept aceea, dacă noi caractere voim să cultivăm, principiul nostru fundamental trebuie să fie: »A propune numai adevărul!«

Vorbe frumoase și pline de înțelepciune. Dar la ce bune, când numai ca teorie le recunoști și le desvolți, ear' în praxă le calci în picioare mai altfel decât... legea despre naționalități?

E vorbă de istorie. Toată lumea științifică nepreocupată, neșovinistă, deci ne-maghiară, recunoaște că Ungurii când au descălecat din Asia pe urma Hunilor pe aceste plaiuri, au aflat aci pe Români! Românii erau aici deja de 700 de ani. Părăsiți de armata apărătoare romană, ei se grupaseră, bine ori rău organizați, sub 3 duci cu care Ungurii au făcut cunoștință îndată, trebuind să se lupte cu ei spre a-i înfrânge și a și-i supune. Slab organizați cum vor fi fost Românii, și împărțiți sub 3 capi, nu le-a fost greu Ungurilor pregătiți de lupte, să-i învingă pe rând. Dar' se vede că nici prea slabi nu erau Românii găsiți aci, și nici prea puțini, căci capii Ungurilor au încheiat cu ei »pace«, un fel de „alianță“, pentru a fi liniștiți că n'or să se scoale de nou, poate uniți, asupra lor și să le facă mari neplăceri.

Pace în acest fel nu închei cu o mână de oameni ce poți să nu-i iei în samă!

Și lucrurile astea nu noi le scormim ori fantasmăm, nici nu vre-un istoric român preocupat, ci însuși părintele istoriei maghiare, bărbatul de încredere al unui rege maghiar: »Anonymus Belae notarius«, pe a cărui scrise se întemeiază și dela care se pornește întregă istoria Ungurilor.

Și vestitul anonymus notarius, neștiind ce gust pentru adevăr vor avea urmașii lui „millenari“, cari azi l'ar bate cu biciuri pentru recunoașterea acelor lucruri, — a pus negru pe alb că da, Românii erau aci, ca popor vechiu, când au venit Ungurii!

Și toată lumea științifică a luat act despre aceasta și nu o trage deloc la îndoială.

S'a ivit însă scriitor fin de... millenium, renegatul Hundsdörfer — Hunfalvi, și, știind el că pe Unguri, numai să-i măgulești nițel, apoi fie cât de absurd ce spui, ei te ridică în slavă, — a scormit povestea că Românii n'au fost aici (el știe mai bine ca Anonymus notarius!) ci au venit de prin Macedonia abia 3—400 de ani după Unguri!..

Hah! Să fi văzut bucurie între șovinistii millenari! Cu buni cu nebuni lăpădară întreg adevărul cunoscut și recunoscut și de ei până aci despre chestia asta, și îmbrățișară gidilitoarea minciună a renegatului, ridicându-l pe acesta între luferii istoriei „națiunii“...

Ear' astăzi și în școlile, între cari și gimnasiul din Orăștie, adevărul asupra aflării aici a Românilor sub trei duci când au venit Ungurii, se țăte, pentru a crește astfel pe tineri cu atât mai aplicați spre a primi minciuna lui Hundsdörfer, la timpul seu!

Ei bine, cum se unește oare acest fapt, cu frumoasa teorie, făcută de autorul dării de samă din „Szászváros“ despre învățământul în gimnasiul din Orăștie?

Dacă se recunoaște că „a minți nu e iertat!“ căci „temeiul fiecărui caracter este simțământul de dreptate“, — atunci, întreb eu, ce fel de „caractere“ se cresc în institutele maghiare, dintre cari gimnasiul din Orăștie e numai unul, în care așa de precaut (mai drept spus preocupat și conștient) se delătură adevărul istoric?

Nu vă mai atingeți domnilor de ideile sublimе, sfinte, ale adevărului și dreptății, căci și așa nicăiri în praxă nu aplicați acele adevăruri!

E frumos adevărul, teoriile științifice, dar' pentru d-voastră — la ce bun?

Școala din Certej.

Certejul-superior, 12 Iulie 1898.

Dle Redactor:

În nrul 26 al »Revistei Orăștiei« a apărut un articol al unui corespondent din dreapta Murășului, sub titlul: »Politică foarte rea«, în care dl corespondent, cu durere de neam, scoate la iveală greșelile noastre, față de rivna de maghiarizare a școlilor noastre din partea stăpânirii, și deoare-ce dl corespondent anonim Iosif comite unele neexactități, îmi iau voie a le rectifica în următoarele:

Fiindcă dl corespondent se ocupă cu deosebire de comuna noastră Certej, susținând de un rău edificarea frumoasei biserici așa precum aceasta s'a făcut, reflexiunile mele încă se referesc numai la comuna sus-năvălă.

Nu este exact, că comuna Certej ar consta din 200 familii cu 800 suflete române, deoare-ce în comuna noastră sunt abia 150 familii cu 600 suflete române, ear' restul (vr'o 35 familii) sunt de alte naționalități. Asemenea nu este adevărat, că fiind poporul nostru peste măsură îngreunat și stors cu deservire prin edificarea bisericii, nu s'a mai putut îngriji și de școală, și că a stat câtăva vreme fără de școală, ear' acum a cerut »se ne dee împărăția«, că nu mai biruim, din contră noi totdeauna ne-am îngrijit și de susținerea școlii și în tot decursul edificării bisericii, nici un an nu a rămas fără școală, ba trebuie să susțin, că școala noastră, în privința mersului învățământului a stat totdeauna între cele mai bune din protopresbiterat.

Nu avem, ce e drept, edificiu propriu de școală, și n'am putut să ne edificăm, de vreme-ce biserica veche fiind mică, necorespunzătoare și ruinabilă, s'a simțit lipsa a se zidi biserica nouă, ba nici că putea omul vorbi poporului de edificare de școală, căci îndată răspundea, că școală mai pot ținea în bir, dar' biserica nu! Apoi două deodată încă nu se puteau începe, bine știindu-se, că e un lucru greu acesta.

Dar' nu lipsa de școală este cauza, că s'a proiectat în timpul mai nou școală de stat în comuna Certej.

Pe teritoriul comunei Certej, de mai mulți ani se lucrează cu putere mare la o baie (mină), care a avut scopul să submineze băile din Sécărămb, spre a le putea da aer și a le lucra mai ușor, și după-ce în primăvara anului acestuia au spart și au ajuns sub băile Sécărămbului, acum zi de zi vin în jos oficiali montanistici și lucrători, cari se așază în Certej cu locuința, și fiindcă au apucat a lucra, și pe trăsurile băioase aflate în deosebite direcțiuni, voesc să aducă încă lucrători străini și să-i colonizeze în Certej.

În vederea acestor stări de lucruri, societatea montanistică voește să înființeze și o școală de stat pe teritoriul comunei Certej, între Certej și Hondol, și încă o școală cu cel puțin 4 învățatori, o învățătoare și cu un asil pentru copii, apoi să centralizeze comunele Certej și Hondol în această școală.

Spre realizarea acestui scop lucrează societatea montană din Sécărămb cu inspectorul școlar regesc și au cerut ajutorul statului.

Statul a spus că le va face școala dorită, dacă comunele Certej—Hondol vor da gratuit loc pentru școală și grădina de școală, apoi puterile de lucru.

Comunele însă fiind întrebate nu s'au învoit, ci au chiar protestat!

Ce va urma acum nu se știe. Poate-că vor face și fără voia noastră. Grădina și locul de școală îl va cumpăra societatea, ear' la lucru ne vor sili, precum am auzit, căci atât locuitorii din Certej, cât și cei din Hondol, în cea mai mare parte sunt lucrători la baie.

Din cele înșirate se vede dar', că nu ne-interesarea și politica rea cu edificarea bisericii din Certej, ci alte împregiurări și interese sunt, cari au adus proiectarea unei școle de stat pe teritoriul comunei Certej, căci în Hondol este școală respective edificiu școlar corespunzător, atât la Români, cât și la catolici, și totuși și pe acelea intenționează a le stinge și a le centraliza într'o școală de stat.

Încât privește aserțiunea, că edificarea bisericii din Certej ar fi o chivernisire foarte rea, căci s'a făcut o biserică prea frumoasă etc., aceea nu o pot admite, deoare-ce noi am lucrat după un plan dat dela Preavenabilul Consistor archidiececan, și cred că primind noi sfatul binevoitor al autorităților noastre supreme bisericești, nu am făcut un lucru rău și prea îngreunător pentru popor.

Ba tare cred, că poporul nostru, având o biserică măreață, se va deștepta în el mai mult dorul de școală și dragostea cătră aceasta și se va îngriji și pe viitor de susținerea școlii confesionale, bine știind, că numai aceasta poate forma buni creștini pentru biserica cea frumoasă.

În fine nici poporul nu e așa stors din cale afară, cu edificarea bisericii, căci în decurs de 10 ani, de când lucrăm la biserică, abia a venit pe un cap de familie 3—6 fl. la an repartiția, ceea-ce dacă nu s'ar fi dat, cred că tot nu s'ar fi pus la o parte, ci numai cât cu vr'o câteva procente ar fi avut mai mare câștig și s'ar fi îmbogățit mai mult jidanul din sat, ear' noi făcând o biserică cu 4—5000 fl. ne alegeam cu un edificiu mai puțin măreț și acuși ear' necorespunzător.

Aceste reflexiuni m'am simțit dator a le face dlui corespondent »Iosif« cu privire la comuna noastră Certej.

Petru Gabor,
preot gr.-or. în Certej.

Am publicat bucurosi lămurirea dlui preot Gabor, care pune în o bună lumină poporul român din Certej, prin explicarea ce o dă primejdiei în care se află, de a se trezi ca mâne fericiți cu școală de stat.

Ținem să liniștim pe dl preot Gabor, care se pare a fi socotit îndreptate contra d-sale personal toate combinațiile corespondenței, deși noi în întregă corespondența am văzut o discuție principiară, pentru-ce, în chip deosebit, i-am și dat loc de frunte în foaie. Corespondentul însuși n'a numit, de pildă, edificarea bisericii din Certej chivernisire rea, ci chivernisire rea a treburilor bisericești-scolare a numit, precum se înțelege bine din cele publicate, a zidi o biserică frumoasă, ear' școală nu!

Încolo a chiar lăudat zidirea măreței biserici din Certej și nu i-a făcut dlui preot vină pentru asta, numai nici școala să nu fie lăsată!

În urma scrisorilor dlui P. Gabor, vede ori-și-cine că dumnealor s'au purtat, chiar față de școala de stat plănuită, brav, ceea-ce le face onoare, și noi numai ruga îi putem, ca și în viitor să-și pună toate puterile întru scăparea școlii confesionale și susținerea ei, pentru-ca lăudați se poată fi totdeauna precum pentru mândra dumnealor biserică, așa și pentru școală!

OGLINDA

VIEȚII PUBLICE MAGHIARE

„Vieța noastră publică (maghiară) e plină, în ofiții, în comitate, în dietă, cu astfel de oameni (ca scăpățul Festetic fostul ministru). Toți aceștia ajută a duce la sapă de lemn Ungaria...“
„Bud. Hir!“

Eată câteva spicuri din articolul din fruntea lui »Budapesti Hirlop« dela 12 Iulie intitulat »Pecătoasa Budapesta«, pe care l'am amintit în numărul trecut.

»Nu știu — zice »B. H.« — de-a fost Sodoma mai păcătoasă decât Budapesta, mă bucur numai că judecata lui D-zeu n'a trimis încă peste noi („n'a trimis încă“... de unde se vede că »B. H.« însuși are nădejde că va trimite D-zeu ceva mai târziu!) ploaie de pucioasă ferbinte! Ba nici judecata lui D-zeu care a bătut țara cu piatră și cu fulgere pustiitoare, pe Budapesta n'a pedepsit-o (»incăl.«).

»Pronia cerească ce păzește zi și noapte frumosul nostru oraș și anume poliția (care va să zică pronia cerească a Budapestei, a orașului de frunte al Ungurilor, este: poliția! Alt D-zeu nu-i are grija și paza! Ingerii ei păzitori sunt — polițaii cei somnoroși și neocipliți!.. Bună asemănare! Și făcută, colea, de chiar foaia maghiară cea mai răspândită!), pronia-poliția se laudă foarte tare în dările sale de samă că »siguranța publică a fost, în

luna trecută, Iunie, multumitoare... Ei bine, să vedem, zice foaia maghiară, care e sfârșitul lui Iunie cel de 30 de zile, înfloritor în farădelegi!

»Atacurile contra vieții omeneste au fost 168 (firește numai în Budapesta!). Pe unii i-au împuns, pe alții i-au lovit, împuscat, vărșati cu leșie tare, omorât ori rănit! În Budapesta în toată ziua se varsă prin mâni criminale, vieța ori sângele alor 5 oameni!

»Dar' banii îi au încă (răufăcătorii) și mai dragi. Furturi înștiințate la poliție au fost (în Iunie în Budapesta) 779, deci pe toată ziua 26, dar' încă câte vor fi furăturile pe care nime nu le știe sau pe care nu le mai înștiințează! E cuminte dară, să aibă oamenii bine grije de locuințe și de buzunare (fiind în Budapesta!..)

»Bande de hoți și de spărgători se află în Budapesta de acelea, cari prin organizarea lor distinsă, și-au câștigat renume în toată Europa, și îndată-ce se întâmplă undeva vr'o tâlhărie mai mare, internațională (prin alte țeri), deloc se dă cu socoteala, că hoții vor fi fugit la Budapesta (ca într'o speluncă bine scutitoare!..)

Și așa mai departe înșiră »B. H.« stările cu defraudările, cu înșelătorile, cu jocurile de cărți cari înșală, etc., de ții-i mai mare dragul (și iți-se școală pērul în cap) să le cetești!

Frumoase moravuri millenare!

Marea hoție dela Arad. Afară de furtul dela oficiul de dare, unde s'au păpat 93.000, în săptămâna aceasta a eșit la iveală că la oficiul orfanal tot din Arad, s'a furat un pătrar de milion floreni (250.000 fl.) prin slujbașii de acolo, și nu așa de odată, ci în zece ani pe rând! Hoțul de oficial se cheamă Kriványi, „neoaș“ colea! Și-a făcut în Arad o grămadă de case, apoi umblând prin Africa, și-a făcut și — acolo una, în care o să șadă pe viitor, căci a șters-o după-ce s'a încărcat bine. S'au arestat mai mulți slujbași de stat și de comitat, bănuți ca tovarși ai lui Kriványi.

Eată cui e încredințată paza averii țerii, ce se adună dela noi prin dări grele!

Și Kriványi, hei căți soți, cu nimic mai buni ca el, are prin toate părțile în slujbă! Dar' nu-s încă ieșiți la lumină și pe mulți îi copăr ei între ei, ca să scape de rușinea obștească!

(Va urma! Va urma!..)

Rēsboiul

între Spanioli și Amerioani

nu arată încă semne de încheiere. Spania n'a început pertractările de pace, și așa America se pregătește de urmare a rēsboiului, acum mai ales în jurul Filipinelor, care încă se țin bine.

Orașul Santjago de pe Cuba, și-a plecat steagul, s'a dat învins. Trupelor spaniole li-s'a îngăduit să iasă din cetate, să fie puse pe corăbii neutre și aduse acasă în Spania, cu obligământul că în rēsboiul acesta nu vor lua parte mai mult.

Învoelile de pace ce cer Americanii sunt foarte mari: perderea insulelor Cuba, Portorico și Filipinele zălogite până Spania va putea plăti despăgubirea de rēsboiu în sumă de 1200 milioane!

NOUȚĂȚI

Intregirea plăților proțești. Maiestatea Sa a sancționat planul de lege despre întregirea venitelor parohiale. Noua lege întră în viață cu 1 Ianuarie 1899.

»Impune-se deci acum bisericii noastre, zice »Tel. Rom.«, datorința a cumpeni cu multă înțelepciune și cu tact afacerea, ca forul competent să iee față de această lege pozițiunea cea mai corespunzătoare intereselor noastre bisericești! Și lasă să înțelegem că consistorul archidiececan va lua în curând hotăriri în cauză privitor la ținuta bisericii față cu această lege.

Avis! Adunarea generală ordinară a »Societății de lectură română din Orăștie și jur«, se va ținea Duminică în 24 Iulie n. c. la 5 ore d. a., în localitatea proprie.

La aceasta se invită toți membrii cu toată onoarea.

Comitetul.

Al IV-lea ajutor al Reuniunii române de înmormântare din Orăștie, s'a dat membrului seu *Sofia Oancea*, femeie de țeran din Orăștie, răposată în 21 Iulie n. Soțul văduvit, Ilie Oancea, a primit îndată ajutor dela Reuniune 46 fl.

Membrii la această prea folositoare „Reuniune” au sporit deja până la 400, încât nici nu se mai pot primi cei-ce acum se îmbie de nou, decât în rëndul precum va muri câte unul, lăsând loc gol.

Axente Sever, tribunul dela 48, persecutat. »Brassó Lapok«, foaie ce apare în Brașov, în nrul ei de Sâmbăta trecută, într'o notiță îl face pe veteranul Axente nici mai mult nici mai puțin ca: *bandit, ucigător și incendiar*. Se zice anume în acea notiță, că în timpul revoluției din 48, Axente ar fi săvârșit multe crime, și din cauza aceasta nu merită ca să primească pensie, ci aceea să i-se detragă. Căci, se știe, că în virtutea recunoștinței meritelor câștigate pentru patrie și tron în războiul civil din 1848 i-s'a statorit și dînsului o oare-care pensie. Nerușinarea foii șoviniste merge atât de departe, că provoacă guvernul pe față, ca să detraga veteranului pensia și decorația!

Nou proces de presă „Tribunei Poporului”. Procuratura a intentat nou proces de presă ziarului „Trib. Pop.” dela Arad, pentru „ațitare”. Au sosit deja citațiunile la adresa d-lor A. Popovici-Barcianu, editorul foii și I. Russu Șirianu, redactorul. Au fost citați la judele de instrucție pe ziua de 16 Iulie.

Discursul dlui Dr. D. P. Barcianu, rostit în memoria lui Șaguna, a apărut în broșură deosebită, frumoasă, cu portretul lui Șaguna în frunte. Să capătă la autor cu 20 cr. în Sibiu.

Concertul tinerimii române, dat Dumineca trecută la Orăștie, a reușit cum nu se putea mai bine. Public, fiindcă concertului nu se făcuse prea mare reclamă, n'a fost atât de mult cât putea să fie. Corul, stând din 12 tineri și compus, se vede, pe ales tot din voci foarte bune, cântă cu o siguranță și încredere de cântăreți întemeiați! Toate punctele au fost furtunos și îndelung aplaudate. Îndeosebi au plăcut mult sentimentala cântec „*Izadar*”, care la cerere din partea damelor, a fost, după sfârșitul programei, cântat de nou; nesfârșit aplaudate au fost cântăcele patriotice „*Hora Griviței*” și „*Bubue tunul*”, cari au și fost strălucit executate! Deși programul a stat din 12 cântări, publicul nu voia să știe că s'a sfârșit, ci tinerii coriști au trebuit să mai cânte vre-o 3—4 cântece în afară de program! Fie lăudați pentru frumosul zel ce-l arată în cultivarea muzicii, ear' cel dela care au primit învățătura și iubirea pentru această artă, fericit poate fi de ceea-ce vede răsărind după sămănarea sa!.

Joi au concertat în *Brad*, cu un program tot așa de bogat, — ear' pe mâne, Duminecă, spuneau că vor concerta în *Băița*.

„Asociațiunea” își ține adunarea generală estan la Beiuș, în 27 și 28 August n. În numărul viitor, programul amănunțit.

Nouă alegere de protopop gr.-or. la Dobra. Nimicindu-se prin concludus venerabilului Consistor archidiececan din Sibiu la 19 Ianuarie a. c. alegerea de protopresbiter din Dobra, îndeplinită la 16/28 Decemvrie 1897, pe baza statutului organic combinat cu regulamentul pentru procedura la alegerea de protopresbiter, s'a publicat *concurs nou* pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul Dobrei.

Fiitorul protopresbiter, ca atare va deveni totodată și paroch în locul central al tractului, anume în comuna bisericească Dobra.

Terminul de concurs e 2/14 August a. c.

Binefacere ori batjocură? În urma potopurilor lunii trecute, dela oficiile de dare s'au trimis pe sate comisari să constate pagubele. După locurile stricate cât nu mai sînt de tolos, se iartă a *treia parte de dare*. Asta și pe anii viitori, dacă locurile n'or aduce folos. Asta va să zică »a veni într'ajutor poporului nenorocit... Sînt grădini ce au fost în calea apoi, și pe cari potopul a nimicit roadă de 50—100 fl. după cari însă darea directă fiind vre-o 60 cr., omului cu pagubă de 100 fl., i-s'e iartă din dare — 20 cr!.

O pildă concretă: În comuna Poiana-Techereu viitorul trecut a făcut uriașe potopuri: toată valea e nimicită și cu mii de floreni nu se poate repara paguba, și după socoțile comisariatului trimis dela Deva, se iartă oamenilor laolaltă din satul întreg — 18 fl. din dare! Mai mulți bani să dau comisariatului ca spese de călătorie și diurne, decât să iartă comunelor nenorocite!.

Di Edmond Cramusel, profesorul francez care în vara trecută a cercetat Ardealul interesându-se îndeosebi de Români, și care prin părțile noastre a cercetat Orăștia, Deva, Hărăul, Bărsăul, Săcărâmbul etc., căluzit de dl I. Moța, ear' de aci trecînd prin Munții Apusenii, — scrie acum un interesant studiu în „*Revue de Paris*” asupra Românilor ardeleni. Îi vorbește de bine. Din lipsa de spațiu, numai în numărul viitor vom putea da și noi un extras din scrisese lui.

Obiectele uitate pe tren. Ministrul unguresc de comerț, a dat un comunicat foarte momentos. Anume dacă cineva și-a uitat vre-un obiect pe tren, în interesul aflării obiectului, dela fiecare gară se poate telegrafa, fără de a plăti taxa pentru atari telegrame. O atare ordinațiune salutară, s'a dat și în Austria.

Sărăcie mare. Lipsa cea mare a poporului în acest timp, se poate vedea și din neputința de-a mai scoate darea dela el în măsura în care se scotea anii trecuți.

În luna lui Iunie s'au adunat în dare, în comitatul Hunedoarei, în toate ramurile mai puțin și ca anul trecut, care nici el n'a fost prea-prea, și anume în dare directă s'a strîns cu 4385 fl 50 cr. mai puțin ca anul trecut, în competențe de timbru cu 2205 fl. 85 cr., în dare de consum mai puțin cu 10.154 fl. 19 cr., în venitul după sare cu 1703 fl. 12 cr., etc.

Tragerea în roată a lui Horia, și necazul Ungurilor. Unui pictor român, dlui George Popovici, i-a venit, precum am spus și în numărul trecut, o interesantă idee: să zugrăvească chipul lui *Horia*, așa precum se poate descoperi din scrierile istorice, în ora când a fos tăiat în roată la Alba-Iulia după sufoarea revoluției lui dela 1784. Chipul acesta istoric, și anume interesant istoric, îl va expune și el vederii în marea expoziție lumească ce se arangiază în Paris la 1900.

Să vezi pentru asta necaz între toile ungureștii! »B. H.« spune că eară »*Liga*« e la mijloc, ea e pricinașă, ea a avut gândul ăsta, ca prin arătarea aceluia tablou la toată lumea să câștige pretini cauzei românești și dușmani barbariei ungurești, care așa a zdrobit pe revoluționarul român.

„Reuniunea docenților gr.-cat. din ținutul Hațegului” își va ține adunarea sa generală la 11 Septemvrie n. în *Pui*, la care invită pe toți domni preoți și învățători gr.-cat. din părțile ardeleni a diecesei Lugojului.

În numărul viitor publicăm convocarea cu programul amănunțit.

Nou doctor român. Dl Ioan Vajda-Voevod a fost promovat de doctor în ambele drepturi, la 15 Iulie 1898 în sala festivă a universității din Viena. — Felicitări!

Honed — ucigaș. O întemplantare înfiarătoare s'a petrecut în casarma honvezilor din Oradea-mare, care arată în adevărat sa lumină pe nația cea împintenată. Eată ce s'a întemplant. Se zice că ar fi perit unui fecior o perie, din care cauză sergentul a orînduit îndată o strașnică cercetare. Mai mulți soldați au fost căutați, până pe urmă a venit rîndul și la un anumit Csombor József, poate chiar la vinovatul, de naștere din »haina lor de sərbătoare«, adică din Budapesta. Infocatul patriot s'a aflat vătămat de aceasta, căci, vezi Doamne, el e »*öreg baka*«, are serviciu de doi ani, și cum se și poate gândi așa ceva despre dînsul, și nici una nici alta, el răspunde sergentului că nu poate suferi ca cineva să-l caute prin buzunare, și zicînd acesteia, și pune mîna pe baionetă, și cu iuțea fulgerului lovește pe sergent în tîmpla stîngă. Acesta la moment a căzut jos, ear' viteazul »apărător al patriei« se va mîntui de păcate în temniță spre viață, dacă nu-l vor condamna la moarte.

Biciclu în armata română. Ministrul român de război a hotărît ca serviciul de corespondență, în timpul manevrelor, să fie făcut de soldați bicicliști.

Copil răpit de vultur! Din Iași se scrie că de pe teritoriul moșiei Ungheii-Ruși, acum zece zile un vultur mare a răpit copilul unei țărănce ce săpa la porumb. Vulturul a sburat cu copilul în ghiare și într'o clipă s'a făcut nevăzută!

Earăși bani noi! Cu prima August vor veni în circulație taleri noi de cinci coroane.

Nou primar orășenesc la Deva s'a ales în persoana dlui Kontz Domokos, Luni în sептемна aceasta.

O carte iubilară. Ministrul de război austro-ungar al împărăției noastre, generalul Krieghammer, a luat hotărîrea de a tipări,

cu prilegiul iubileului Maiestății Sale Impăratului nostru Francisc Iosif I., o carte iubilară pentru armată.

Această carte se va tipări în toate limbile împărăției, prin urmare și în limba românească, și se va împărți tuturor soldaților.

Moarte. *Veduva Elena Popescu n. Petric*, a încetat din viață, Marți în 19 a. l. c., în al 51-lea an al etății. Rămășițele pămîntești ale defunctei s'au așezat Joi, în 9/21 Iulie a. c. la 4 ore p. m. în cimiterul suburbiului „Poarta Turnului” din Sibiu.

Femeie cu barbă. Alaltăieri a sosit în Brașov, Anton Barcsy fabricant în București cu femeia. Ea poartă o barbă respectabilă și apariția ei pe stradă a deșteptat curiozitatea tuturor celor-ce din întemplant au văzut-o. Ea se numește Sidonia, și s'a dus cu bărbatul ei la Előpatak.

Omor și sinucidere în Măgheruș. În Mercurea trecută a fost aflat mort în pădure țeranul Ioan Pipu. Nefericitul, se pare, că și-a pus însuși capet din pricina traiului rău familiar. Tot în Măgheruș s'a întemplant că nevasta lui Ioan Drăginel și-a ucis bărbatul cu sapa, ear' după ce a curățit cadavrul de sânge și l-a îmbrăcat, s'a prezentat singură la casa comunală, unde și-a anunțat fapta. Înfiarătoarea crimă a comis-o numai de frică, căci bărbatul-său o amenințase, că are s'o omoare.

Avis! Părinții, ca ridoresc, ca fiii lor în decursul anului școlar viitor să-și afle toată întreținerea într'o casă bună, unde își pot vedea neconturbați de nimeni de învățătură și unde li-se va da și o creștere morală cuvenită, sunt rugați a se adresa, până în 1 Sept. n. la administrațiunea acestei foi, de unde li-se vor da informațiuni mai deaproape.

Se primesc doi băieți sau două fete.

Despre îndestulirea părinților cât și a fiilor lor, în toate privințele, se garantează.

Stimați domni abonați ai foii noastre sînt rugați să binevoiască a grăbi cu trimțterea abonamentului, căci la cas contrar vom fi siliți a le sista foaia.

Rugare. Cătră domni preoți, docenți și poporul inteligent din cercul sanitar al *Bințințului!* În mai multe părți ale Transilvaniei s'a constatat oficios ivirea unui morb periculos, numit „*Pelagra*”. Fiindcă cei cari sufer de acest morb la ivirea lui se pot vindeca, apoi deoarece prin dl vice-comite am fost provocat să caut oare nu se află oameni morboși de pelagra și în cercul meu, ca constatându-se de timpuriu, să se poată lua măsurile de lipsă spre vindecarea și prevenirea lui, rog pe toți ca să-mi aducă mie spre știre sau de-adreptul sau prin antistieile comunale, numele acelor, cari după părerea lor sufer de acest morb, ca să-i pot cerceta și da îndrumările de lipsă spre a se vindeca. Semnele morbului sunt: Cei cari încep să sufer de acest morb se simt iarna oboșiți, nu au voe la lucru, au durere de cap și de spinare. Perd pofta de mâncare, sunt tare setoși. Limba se îngroașă, pare cojbită. Mișcările devin grele. Tot atunci pe dosul mîinii și al picioarelor precum și pe grumazi, adică pe părțile acelea ale corpului, cari nu sunt acoperite se roșește pelea, se umflă, pare-că e întinsă, se ivesc pe ele mîncărime și par-că arde pelea; mai târziu se fac beșici și buboale mici, cari uscându-se cobjesc pelea. Pielea se arată crepată ca coaja unui arbore. Gingiile sunt umflate, vinete. Toate aceste semne vara pier sau se ușurează puțin, dar în iarna viitoare se arată în măsură și mai mare. Mai târziu se arată neputința de a se mișca, apoi dureri mai mari și semne de nebunie, după-ce tot mai tare slăbesc aceia cari sufer de acest morb și după câțiva ani mor cu zile. Morbosul se poate vindeca la început.

Dr. *Stefanu Erdélyi*,
medic în cerc. sanitar al Bințințului.

Pentru proprietarii de vite. Rar se dă prilegiu a cunoaște și a asemăna temeinic acel soi de vite cornute, cari se prăsesc în comitatul nostru, și cari foarte multe se aduc din afară.

Cu ocașiunea iubileului expoziției pădurilor și al agriculturii ce se va ține în anul acesta din 3—12 Septemvrie în Viena, se vor arăta numai acel soi de vite, cari se prăsesc în diferitele părți ale Alpilor austriaci.

Celor interesați le recomandăm acest prilegiu frumos și folositor, pentru a cunoaște și a studia soiurile vitelor.

FEL DE FEL

Stafie șarmantă.

— Inchipue-ți, povestea un scriitor cătră altul, ieri noaptea scriam la romanul meu, când eată bate ciasul 12! Abia înceată însă de bătut și eacă dragă o umbră albă, o stafie fioroasă, îmi întră nesimțită pe ușe și înaintează drept spre minel.

— Grozav! Și tu ce ai făcut?

— Mă rog de iertare, 'i-am zis, ciasul meu grăbește cu 15—20—30 de minute... vii prea iute...

— Pardon, a murmurat umbra, și s'a tras înapoi și a perit. Eu m'am culcat iute și m'am ghemuit bine sub haine să adorm în cele 20 de minute, până să vie eară...

N'aștepta bine pentru bine!.

Intr'o zi un domn elegant, de salon, care ținea grozav la aceea să fie știut ca foarte curat, se plîngea cătră alți prieteni:

— Zeu că așa e! După bine să nu te aștepti nici-odată tot la bine! Omul numai neplăceri are dacă ajută altora. Mai alaltăieri trecînd pe lângă o groapă plină de murdărie, vîd acolo pe prietenul B., căzut în ea și nu mai putea eși! M'am apropiat, m'am aplecat și 'i-am ajutat să iasă...

— Și când colo te-ai pomenit că nu-ți recunoaște deloc binele ce 'i-ai făcut?..

— Nu, chiar că nu, ci m'a povestit la toată lumea cum și de unde 'l-am ajutat...

POSTA REDACȚIEI.

„Un dor...” rămîne un dor de publicare, dar' — neîmplinit... Nu te supere însă, căci totuși e mai bună ca altele de mai nainte și poate că o să ajungi a scrie și bune de tot. Și noi ne-am bucura mult.

Dlul I. N. în *H.* „Amintiri de prietenie” nu intrunesc încă forța ce trebuie să o aibă o lucrare publicabilă. Prea din cap în cap tot lucruri foarte comune. Ar trebui să cetii amintirile din copilărie a scriitorilor buni, veți vedea cum ei scot la iveală numai ce e deosebit dragălaș ori isbitor, presărînd peste micile întemplări ironice, făcînd haz din ele, dar' să le predai așa serios și cu puține scene deosebit interesante, nu face.

Dela Societatea de teatru.

La Hațeg s'au înscris următorii noi membri fundatori, ordinari și ajutători ai Societății:

I. Membri fundatori: 1. Mihail Bontescu, avocat în Hațeg 100 fl. 2. »Hațegana« institut de credit și economii 100 fl. 3. Dr. Emanuil Ungureanu adauge la suma de 100 fl. din trecut încă 20 fl.

II. Membri ordinari: 1. Stefan Radic, protopop gr.-cat. în Petroșeni 5 fl. 2. Mihaiu Dugaciu, proprietar în Hațeg 5 fl. 3. Cesar Todosie, proprietar în Hațeg 5 fl. 4. Samuil Astilian, proprietar în Galaț 5 fl. 5. Romul Raca, preot gr.-cat. în Băușarul-inf. 5 fl. 6. Bucur Popovici, comerciant în Hațeg 5 fl. 7. Iuliu Popovici, comerciant în Hațeg 5 fl. 8. Nicolae Todosie sen., comerciant în Hațeg 5 fl. 9. Ioan Munteanu, proprietar în Hațeg 5 fl. 10. Teodor Fogaras, măiestru în Hațeg 5 fl. 11. Nicolae Zugrav, preot gr.-cat. în Uricani 5 fl. 12. Paul Olteanu, învățător în Hațeg 5 fl. 13. Nicolae Nestor, vicar gr.-cat. în Hațeg 5 fl. 14. Iosif Stupinian, preot gr.-cat. în Lunca-Cemei 5 fl. 15. Dr. Gavrilă Suci, avocat în Hațeg 5 fl. 16. Tit V. Gheaja, protopop gr.-or. în Hațeg 5 fl. 17. S. Corvin și fiu, comerciant în Orăștie 5 fl. 18. Vasilie Cetățanu, preot gr.-cat. în Subcetate 5 fl.

III. Membri ajutători: 1. Sofroniu Oltean, preot gr.-cat. în Rechitova 1 fl. 2. Silviu Simonetti, preot gr.-cat. în Vălioara 1 fl. 3. Petru Stoica, preot gr.-cat. în Ciula-mare 1 fl. 4. Teofil Tusteanu, preot gr.-cat. în Tustea 1 fl. 5. Moise Roman, preot gr.-cat. în Farcadin 1 fl. 6. Romul Barbescu, preot gr.-cat. în Carnești 1 fl. 7. Constantin Popescu, comerciant în Hațeg 1 fl. 50 cr. 8. Ambrosie Bersan, proprietar în Hațeg 3 fl. 9. Todor Dobo, proprietar în Hațeg 2 fl. 10. Teofil Tulea, notar în Hunedoara 2 fl. 11. Petru Șinca, preot gr.-or. în Batiz 2 fl. 12. Schrammel István, proprietar în Zlaști 1 fl. 13. Schuster Albert, comerciant în Hunedoara 1 fl. 14. Dima Alexandru a Evuții, din Hunedoara 1 fl. 15. Nicolae Dima, din Hunedoara 3 fl. 16. Daniel Musa Hunedoara 1 fl. 17. Alexandru Rimbaș, iurist 1 fl. 18. Zacharie Munteanu, preot gr.-or. în Salașul-sup. 2 fl. 19. Ioachim Cerbi-

ceanu, preot gr.-or. în Nucșoara 1 fl. 20. Basil Socol, preot gr.-or. în Livezeni 2 fl. 21. Ioan Moța, redactor în Orăștie 2 fl. 22. Ioachim Mugur, preot gr.-or. în Rușor 1 fl. 23. Isidor Saturn, preot gr.-cat. în Merișor 3 fl. 24. Aron Mihaiescu, preot gr.-cat. în Rîu-Alb 3 fl. 25. Dionisie Dobreanu, preot gr.-cat. în Sânta-Maria 1 fl.

Pentru redacție responsabil: **Petru P. Barițiu.**

Szám 161—1898. (362) 1—1
bvgható.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbíró 1897. évi 10991/1897 számú végzése következtében Dr. Muntean Aurel ügyvéd által képviselt Korvinus S. és fia cég javára Botean Luka gör. kel. lelkész ellen 35 frt 60 kr. s jár. erejéig 1898. évi márczius hó 1-én foganatósított kielégítési végrehajtás utján le és fellüfoglalt és 387 frtra becsült lovak, takarmány, szekerek és törökbuzából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az algyógyi kir. jbiróság 1473—1898 számú végzése folytán 35 frt 60 kr. tőkekövetelés, ennek 1896. évi január hó 1. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 34 frt 46 kr. biróilag már megállapított költségek erejéig Algyógy alfalun alperes házánál leendő eszközésére **1898. évi július hó 25. napjának délelőtti 10 órája** határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Algyógyon, 1898. évi július hó 12. napján.

Schuster Vilmos,
kir. bir. végrehajtó.

De vênzare!

Proprietatea dlui **Forray István,** aflătoare pe hotarul Orăștiei, în imediata apropiere de stațiunea căii ferate, în mărime de **20 jugere** și introdusă sub nrul tprg. 4271 și 4272 este de **vëndut,** eventual de **exarëndat.**

Informațiuni se pot primi dela pleni-potențiatul **Booz Soma junior** din Orăștie. (357) 2—2

Szám 1026—1898. (358) 1—1
vh.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1897. évi 9202 számú végzése következtében Pap Tivadar körösbányai ügyvéd által képviselt »Crișana« takarékpénztár javára Vlád Iuon és társai ellen 90 frt s jár. erejéig 1898. évi június hó 23-án foganatósított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 420 frtra becsült I. Ardán Simionnál egy hátsaló és egy pár ökör II. Zsorza Niculáénál egy ló, egy tehén és egy pár ökörből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a körösbányai kir. jbiróság V. 51/3 1898. számú végzése folytán 90 frt tőkekövetelés, ennek 1896. évi február hó 16. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 37 frt 94 krban biróilag már megállapított költségek erejéig Dupapiatrán végrehajtás szvenvedettek lakásán leendő eszközésére **1898. évi július hó 25. napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldötnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár fölöslegére fognak utaltatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldötnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár fölöslegére fognak utaltatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Körösbányán, 1898. évi július hó 10. napján.

Szölösy János,
kir. bírósági végrehajtó.

Eine Wohnung

bestehend aus **4—5 Zimmer, Küche, Kammer, Boden, Stallung für 3 Pferde** wird mit **1. September** zu miethen, gesucht.

Näheres bei der Administration des Blattes. (355) 2—2

Szám 857—1898. (359) 1—1
vh.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszék 1898. évi 2149 számú végzése következtében Pap Tivadar körösbányai ügyvéd által képviselt »Crișana« takarékpénztár javára Kilén Mihály és társa ellen 200 frt s jár. erejéig 1898. évi május hó 9-én foganatósított kielégítési végrehajtás utján le foglalt és 479 frtra becsült szoba butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a körösbányai kir. jbiróság V. 117/2 1898. számú végzése folytán 200 frt tőkekövetelés, ennek 1897. évi május hó 22. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 39 frt 65 krban biróilag már megállapított költségek erejéig Kristyoron és Brádon végrehajtás szvenvedettek lakásán leendő eszközésére **1898. évi augusztus hó 3. napjának délelőtti 11 órája** határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldötnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár fölöslegére fognak utaltatni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Körösbányán, 1898. évi július hó 12. napján.

Szölösy János,
kir. bírósági végrehajtó.

Un învțăcel de prăvălie!

În prăvălia de manufactură a subscriului sã primește numai decât **un învțăcel,** care sã cunoască limbile streine. Vor fi preferiți cei ce vor avea cel puțin două clase gimnasiale.

(356) 2—
Ion Lazareiu
comerciant în Orăștie.

Szám 481—1898. (361) 1—1
tkvi.

Arverési hirdetmény.

A dévai kir. törvényszéknek tkvi hatósága részéről közhírré tétetik, hogy Bontescu Mihály hátszegi ügyvéd által képviselt Mestrik István v.-hunyadi lakos végrehajtonak Dr. Farkas Béla dévai ügyvéd által képviselt Perlot József hagyatéka végrehajtást szvenvedő ellen 55 frt tőke ennek 1893. évi márczius 12-től járó 6% kamata 29 frt 75 krban megállapított eddigi valamint jelenleg 11 frt 50 krban megállapított költségek kielégítése végett a dévai kir. törvényszék területén fekvő v.-hunyadi 68 sz. tkben A † 1. sz. alatt foglalt 894. és 895. hrsz. faház és kert 742 frt és a 2. sz. a. foglalt 908/1 hrsz. és kert 2 frt kikiál-

tási árban az **1898. évi augusztus hó 22-ik nap. d. e. 9. órakor** ezen tkvi hivatal helyiségében megtartandó nyilvános árverésen becsáron alul is elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10%-át készpénzben vagy ovadék képes értékpapirban letenni.

Vége köteles a vételár fele részét az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 30 nap a., másik felét ugyan azon naptól számítandó 60 nap alatt 6% kamattal együtt a v.-hunyadi kir. adóhivatalnál szabályszerű letéti kérvény mellett befizetni. Az árverési feltételek, alulirt tkvi hatóságnál az illető község elöljáróságnál, vagy a birói kiküldötnél megtekinthetők.

Az elrendelt árverés a fenti tkben feljegyztetni és tekintve, hogy a kikiáltási ár 300 frtot meghalad ezen árverési hirdetmény kivonata a »Déva és Vidéke« című lapban egyszer leendő közététel végett végrehajtató képviselőjének kiadatni rendeltetik, kiutasittatik, hogy a közétételt igazoló lap példányát ide mutassa be a vagy az árverést foganatósító kiküldötnek adja át.

Az árverés Bőszörményi Luiza kisk. Bőszörményi Albert, Károly Ferencz, Luiza, Lepold, Anna, Juonész Alexandruné, Martin Serafiné és Perlot Jozsefné jutalékára az 1881. évi 60. t.-cz. 156. §-a értelmében terjesztetett ki.

V.-Hunyadi kir. jbiróság tkkvi hatóság 1898 márczius 16-án.

Nagy,
királyi albiró.

Avis!

Țiglăria lui R. Fraenk din Orăștie, si-tuată în drumul Romoșelului, oferă Onor. public din loc și giur Țigle de coperit case și alte clădiri, de calitate cea mai bună cu prețuri foarte reduse.

Totodată se liferează țigle cu bani gata și pe așteptare, luându-se în cazul din urmă cu 50 cr. mai mult la miie.

Pentru calitate bună și solidă se garantează.

(360)

Cu toată stima

1—3

R. FRAENK
în Orăștie.